

teusest, kus teige surem wallo on. Temma
täis möda honid, kus halged ollid, andis ig-
ga mehele iggal tunnil lusika täis ädikat,
kompri-piritusega seggatud, ja laskis neid
soja riielega hästi kinni katta, ning kumad
telliskiwid jalg-de alla panna, et nemmad
hakkasid higistama. Pissut aega pärast sed-
da, ehk pole päwa järrel katsus ta haigede
jures need kohad, kuhu ta olli plaastri peäle
pannud, ja kui rakkud ollid rousnud, siis lei-
kas ta neid kartga ehk lamba-rouaga karti,
ja sel wiisil said palju haiged surmast päästes-
tud. Oh! kui palju wanna rahwas tännasid
Jummalat, et ta selle hea Jakobi läbbi nende
lopsi olli terweks äitnud! Palju Jakobi tut-
tawattest armastasid sedda waggura meest,
kes nende naestele, wennadele, ja õedele olli
abiks tulnud. Monned Jakobi söbbradest
küssisid temmalt, mis läbbi niisugune armo-
linne meel temmale olli tulnud? ja temma
tunnistas: Jummal panni sedda haigust mo

peä

peäle, agga ta kihutas ka hea innimeste
Süddamed, et nemmad mo peäle hallasta-
sid, se olli mul wägga armas, ja se teagi
ka minna Süddant ni ardaks, et ma nüüd
omma liigimessele temma haigusse sees nen-
da teagin, kui minna rõhstin, et ta minnos-
le piddi teggema. Sesamma kahewõrra au-
wäärt Jakob ep olle kül mitte ma ilma peäl
omma waggadusse palka kätte sanud. Ta
surri ärra, ja järtis kurwa lesse-naese ja
ka kolm waest last järrel, sedda ta kül hea
melega Jummal auuks olleks kaswatanud,
agga se armas Jummal wottab tõeste ka selle
hea lesse-naese ja temma järrel jänud laste
eest muretssema. Temma on nüüd õnnis, ta
surri Jofanda sees, ta hingab ommast wae-
wast, ja temma head teud käiwad temma
järele.

Siin olli temma risti al,
Seäl ellap ta nüüd Jummalal.

X

Teist